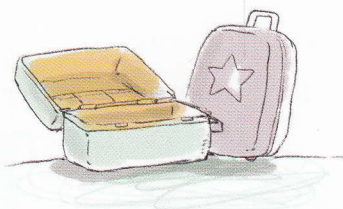

Ioana Chicet-Macoveiciuc

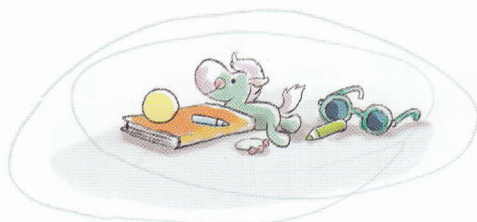
VACANȚA POFTICIOȘILOR

EMA și ERIC
cresc și călătoresc

Ilustrații
Lavinia Trifan

Cuprins

Copiii își fac singuri bagajele.....	5
Ceva neașteptat se întâmplă în aeroport	13
Camera de hotel are un oaspete surpriză	23
Pleooooosc!	29
Mascota cea fricoasă.....	33
Salut, vrei să fim amigos?.....	40
Un mic musafir neașteptat cu opt picioare	47
Înapoi acasă: Balenooo, ce dol mi-a fost de tine!.....	56

Copiii își fac singuri bagajele

E ultima zi de grădiniță înainte de vacanță. Copiii își iau rămas-bun unii de la alții și de la doamna educatoare, își strâng ghem toate hainele din dulap și le înghesuie în rucsacurile lor cu Fulger McQueen sau cu Elsa.

– Noi o să plecăm la munte în vacanță, zice un băiețel roșcat, cu o burtă rotunjoară ca un balon.

– Noi plecăm pe Lună, spune și o fetiță creață, care e cunoscută în toată grădinița pentru poveștile pe care le inventează. Ne-am luat bilet și mergem cu racheta!

Eric o privește cu brațele încrucișate la piept.

– Nu există bilet către Lună! Pe Lună se duc doar șofelii de lachete, adică austonămeții!

– Astronauții, îi șoptește Ema din spate.

– Da, așa, austonauții. Și, olicum, nu poți să te duci pe Lună în vacanță, pentru că acolo nu poți să faci plajă și nici castele de nisip, spune gesticulând Eric.

– Ba da, insistă fetița, pentru că pe Lună este o grămaaadă de nisip!

Ema intervine, dând ochii peste cap.

– Pe Lună nu poți nici să respiri, pentru că nu e aer, nici să stai pe nisip, pentru că acolo doar plutești. Eric, hai că ne așteaptă mami să ne facem bagajele.

Eric își pune rucsacul în spate cu susul în jos și toate hăinuțele îi cad din el în timp ce zice:

– Da, noi ne facem singuli bagajele pentru că suntem mali! Și o să plecăm în vacanță în America de Sud, unde e mult mai interesant decât pe Lună!

Toți copiii izbucnesc în râs. Eric se supără și îi amenință cu un papucel pufos, în timp ce Ema le explică:

– Nu mergem în America de Sud, că-i prea departe. Vom merge însă în Grecia, la mare, și în Olanda, la un parc uriaș de joacă pentru copii.

– Da, așa, melgem în Specia și în Olala, unde e olicum mult mai interesant decât pe Lună! concluzionează Eric și pornește mândru spre poartă cu un tricou atârându-i din rucsac. Acolo îi așteaptă mami cu brațele deschise.

Se urcă în mașină cu toții, își pun centurile și pleacă spre acasă. Acolo, în camerele lor, Ema și Eric găsesc câte o valiză pe care trebuie s-o umple cu lucrurile de care vor avea nevoie în vacanță.

Când deschide bagajul din camera ei, Ema are o surpriză: pisicuța de culoarea ciocolatei sforăie făcută ghem. Probabil speră să plece și ea în vacanță cu Pofticioșii. În liniște, ca să n-o trezească, Ema face ce știe ea mai bine: scoate toate lucrurile din dulapuri, ca să le vadă și să poată alege ce trebuie să ia cu ea în bagaj.

Eric face și el ce știe mai bine: se așază în fund pe podea, cască și cere de mâncare:

– Mami, nu pot face bagajeie dacă am buntica goală. Îmi dai ceva bun?

– Da, ursulețule flămând, pregătesc chiar acum o ciorbă delicioasă cu legume, îi spune mama, mângâindu-l pe cap.

– Penfept, zice Eric, apoi se cuibărește mai bine ca să se odihnească puțin și adoarme așa, în fund, cu capul pe balena lui uriașă de pluș.

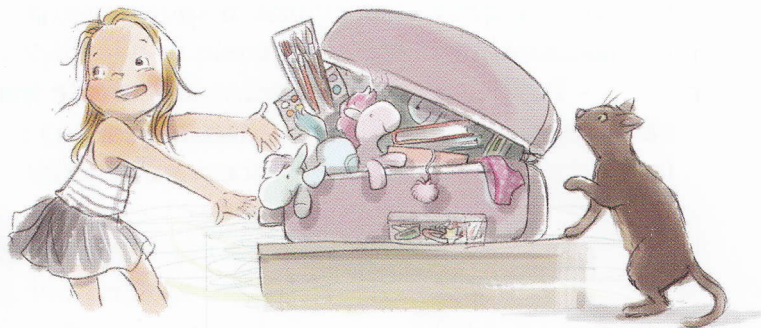

O oră mai târziu, bagajul Emei e gata. Pusese în el o mulțime de lucruri foarte importante: opt ponei de toate culorile și mărimile, niște cărți groase, ochelarii de înot și o mie de carioci.

— Gata, Ema, ai luat tot ce trebuie? o întrebă mama bătând capul pe ușă.

— Tot, zice Ema mândră.

— Haine ai? Periuță de dinți? Costum de baie? Încălțări? Crema de plajă? întrebă mama, verificând lista de vacanță pe care o foloseau mereu, ca să nu uite acasă ceva important.

— Ăăă, nu, astea nu, zice Ema încurcată.

Lasă că împrumut de la tine. Pentru mine, importanți sunt poneii.

Mami zâmbește. Așa se întâmpla mereu: Ema și Eric puneau în bagaje numai cărți și jucării, așa că mami trebuia să ia în bagajul ei și-al lui tati toate hainele și cremele copiilor. Ce nu știa mami e că Ema mai ascunsese și în bagajul ei un ponei mai mic și niște creioane colorate fără de care nu se putea problema să plece în vacanță.

– Eric, bagajul tău e gata? întrebă mami prin ușa deschisă.

Eric tresare din somn și se răstoarnă într-o parte, cu picioarele în sus, ca un gândăcel. Mami se apleacă amuzată să-l ridice, apoi observă geanta goală a lui Eric.

– Ce s-a întâmplat, puiule, nu vrei să-ți iei plastilina în vacanță? Nici macaraua cea mare?

– Mami, mai m-am gândit, zice Eric frecându-se la ochi. Nu vreau să plecăm în Olalalanda aia.

Mami se dă un pas în spate.

– Aoleu, cum așa, Eric? Plănuim vacanța asta de un an. Tu singur ai zis că vrei în parcul de distracții din Olanda.

– Acuma nu mai vreau, zice Eric cu nasul în jos.

– De ce nu, puiule?

– Păi, cu cine lămân peștii noștri și pisicuța? întrebă Eric îngrijorat.

– O să vină doamna Corina de la parter o dată la două zile să le dea de mâncare și să le țină de urât.

– Asta e foarte bine, mami, zice Eric plescăind mulțumit.

– Mai e și alt motiv pentru care nu vrei să mergem în vacanță?

– Nu vreau să merg pentru că... mi-e flică, zice Eric în șoaptă.

Mami se așază lângă Eric pe podea și îl ia în brațe. Ema vine și ea lângă ei.

– Eric, ți-e teamă de avion?

Eric dă din cap de la stânga la dreapta. Nu-i e teamă de avion.

– De aeroport? De mare? întrebă mami.

Nici de astea nu-i e frică. Eric oftează adânc și strânge la piept balena lui de pluș.

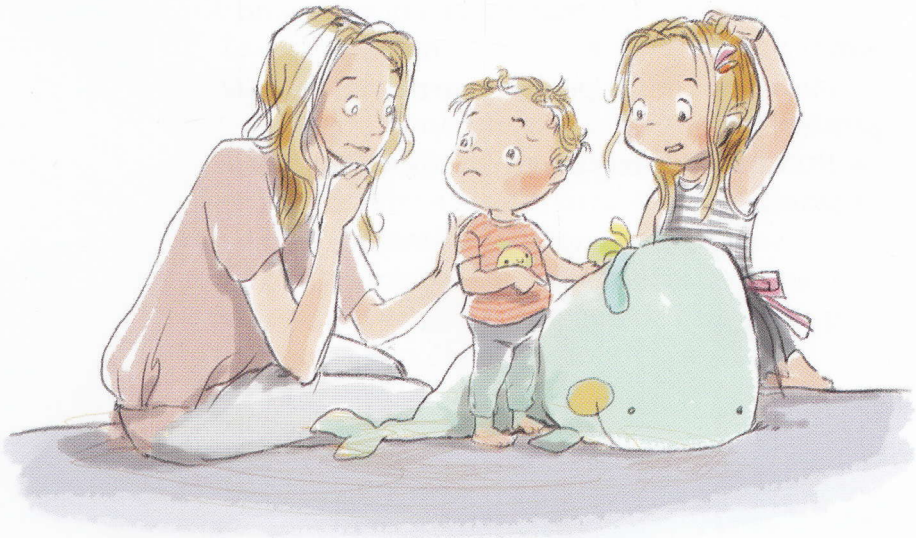
– Mi-e flică de tot ce nu e acasă, mami. Mie îmi place aici, la mine-n camelă. De ce trebuie să plecăm? Uite, și balena e supăiată, nu vlea să o înghesui în bagaj, zice că o s-o doală cocoșa.

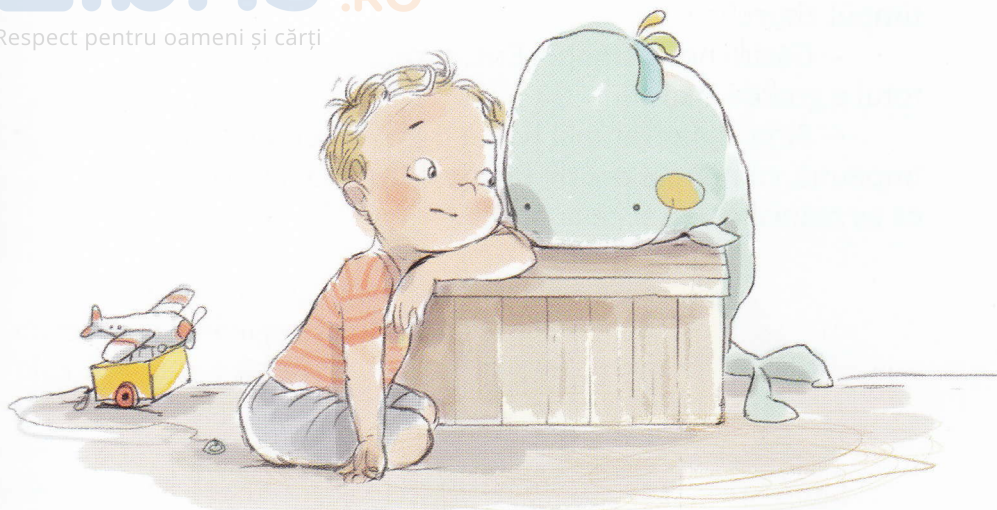
Mami mângâie balena și pe Eric pe spate, apoi se uită la Ema, care mai are puțin și plânge de mila balenei.

– Ema, și ție ți-e frică de nou? întrebă mami.

– Uneori. Dar știu că ce e nou e interesant, și mie îmi plac lucrurile interesante, așa că îmi place vacanța, chiar dacă mi-e și puțin frică, recunoaște Ema.

– Eric, să știi că toți oamenii se tem puțin de orice e nou, zice mami. E normal. Te gândești: dacă n-o să-ți placă ce descoperi? Dacă se întâmplă

ceva rău? Cu toții ne gândim la asta când plecăm de-acasă. Dar știi ceva, Eric?

– Daaa, știu că mi-e foame, spune Eric.

– Acuși mâncăm. Dar mai întâi vreau să îți promit că vom avea o vacanță minunată, ca și cele din anii trecuți. Când ceva nou nu vă place, eu și tati căutăm altceva care să vă placă. Pe cuvânt de Pofticios! Ai încredere în mine, Eric?

Eric se uită în ochii balenei lui de pluș de parcă ar vrea să se sfătuiască și cu ea. Apoi cască zgomotos cu toaaaată gura.

– Balena zice că am. Bine, mami, atunci vreau și eu să mergem în vacanță. Cu condiția să o luăm și pe ea, zice Eric arătând cu degetul lui gras către prietena uriașă.

Mami se uită îngrijorată la balena cât Eric de mare. Unde-o să mai fie loc și de ea în bagaje?

